

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you

Žalovaný: FOD Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Výklad článků 49 a 63 SFEU, čl. 26 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Výklad a platnost článků 153, 309 a 370 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Zvláštní režim pro cestovní kanceláře – Poskytování služeb zahrnující využití jiných osob povinných k dani za účelem uskutečnění plnění mimo Unii – Neosvobození od daně – Zásady rovnosti, daňové neutrality a proporcionality

Výrok

- 1) Článek 28 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty a článek 370 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty nebrání tomu, aby členský stát před 1. lednem 1978, během lhůty pro provedení šesté směrnice 77/388, přijal ustanovení, které mění jeho stávající právní úpravu v tom smyslu, že podrobuje dani z přidané hodnoty plnění cestovních kanceláří týkající se cest mimo Evropou unii.
- 2) Členský stát neporušuje článek 309 směrnice 2006/112, když v případě služeb souvisejících s cestami mimo Evropskou unii nepovažuje poskytnutí takové služby cestovní kanceláří za zprostředkovatelskou činnost osvobozenou od daně a když uvedené služby podrobuje dani z přidané hodnoty, pokud tyto služby podroboval dani z přidané hodnoty k 1. lednu 1978.
- 3) Článek 370 ve spojení s bodem 4 části A přílohy X směrnice 2006/112 neporušuje unijní právo, když členským státům poskytuje možnost pokračovat ve zdaňování služeb cestovních kanceláří souvisejících s cestami mimo Evropskou unii.
- 4) Členský stát neporušuje unijní právo, a konkrétně zásady rovnosti, proporcionality a daňové neutrality, když zachází s cestovními kancelářemi ve smyslu čl. 26 odst. 1 šesté směrnice 77/388 a článku 306 směrnice 2006/112 odlišně od zprostředkovatelů a když stanoví takové pravidlo, jako obsahuje královská vyhláška ze dne 28. listopadu 1999, podle kterého se v souvislosti s cestami mimo Evropskou unii daní pouze služby těchto cestovních kanceláří, a nikoliv služby zprostředkovatelů.

(¹) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Global Trans Lodžistik OOD v. Načalnik na Mitnica Stolična

(Spojené věci C-29/13 a C-30/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Články 243 a 245 — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 181a — Rozhodnutí, proti kterému lze podat opravný prostředek — Přípustnost soudní žaloby bez předchozího opravného prostředku ve správním řízení — Zásada dodržování práva na obhajobu“

(2014/C 135/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Global Trans Lodžistik OOD

Žalovaný: Načalnik na Mitnica Stolična

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Administrativen sad Sofia-grad – Výklad článků 243 a 245 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), jakož i čl. 181a odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3) – Zásada práva na obhajobu a zásada právní moci – Právo napadnout rozhodnutí celního orgánu o dodatečném výběru celního dluhu, i v případě, kdy rozhodnutí uvedeného orgánu nabylo právní moci – Přípustnost soudního opravného prostředku bez předchozího správního opravného prostředku – Rozhodnutí celního orgánu vydané za porušení procesních požadavků – Povinnost soudu rozhodnout v takovémto případě o žalobě, aniž by zohlednil povinnost nejprve podat správní opravný prostředek

Výrok

- 1) Takové rozhodnutí, jako je jedno z rozhodnutí dotčených v původním řízení, jejichž předmětem je oprava celní hodnoty zboží na základě čl. 30 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, v jejímž důsledku byl deklarantovi oznámen opravný daňový výměr daně z přidané hodnoty, představuje napadnutelný akt ve smyslu článku 243 tohoto nařízení č. 2913/92. Dále s ohledem na základní zásady týkající se dodržování práva na obhajobu a překážky věci pravomocně rozsouzené nebrání článek 245 uvedeného nařízení č. 2913/92 takovému vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je vnitrostátní předpis dotčený v původním řízení, který pro napadení rozhodnutí celních orgánů stanoví dva odlišné opravné prostředky, jestliže tato právní úprava není v rozporu se zásadou rovnocennosti ani zásadou efektivity.
- 2) Článek 243 nařízení č. 2913/92 nepodmiňuje přípustnost opravného prostředku podaného u soudu proti rozhodnutím přijatým na základě čl. 181a odst. 2 nařízení č. 2454/93 ve znění nařízení č. 3254/94 předchozím vyčerpáním opravných prostředků ve správním řízení, které jsou přípustné proti těmto rozhodnutím.
- 3) Článek 181a odst. 2 nařízení č. 2454/93 ve znění nařízení č. 3254/94 musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí přijaté na základě tohoto článku musí být považováno za konečné a může být napadeno přímou žalobou u nezávislého soudu, a to i v případě, kdy bylo jeho přijetím porušeno právo subjektu být vyslechnut a vznést námitky.
- 4) V případě porušení práva subjektu být vyslechnut a vznést námitky stanoveného v čl. 181a odst. 2 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 3254/94, je věcí vnitrostátního soudu, aby s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu, který mu byl předložen, a ve světle zásad rovnocennosti a efektivity určil, zda v případě, že rozhodnutí přijaté v rozporu se zásadou dodržování práva na obhajobu musí být z tohoto důvodu zrušeno, má povinnost rozhodnout o žalobě podané proti tomuto rozhodnutí, či zda může vrátit věc k příslušnému správnímu orgánu.

(¹) Úř. věst. C 108, 13.4.2013.